

det Beløb, der efter Regeringens Forslag skulde kunne anvendes ogsaa til velstillede og formuende Folk, vil nu udelukkende være til Raadighed for de ubemidlede og uformuende. Det er derfor særdeles rigtigt, at Mindretallet ikke har gjort nogen Indvending med Hensyn til dette Spørgsmaal. Og naar det mener, at der sker en Forringelse i Kommunalbestyrelsernes Myndighed, skal jeg kun gøre opmærksom paa, at ved Behandlingen af dette Lovforslag er der hverken Tale om at udvide eller indskrænke Kommunalbestyrelsernes Myndighed, her er kun Tale om at fastsætte visse nærmere bestemte Regler, hvorefter der skal gaas frem ved Sagens Gennemførelse.

Om andre Bestemmelser i Regeringens Lovforslag har der været meget afvigende Meninger; den Modstand, disse Bestemmelser har mødt, vidner jo tilstrækkeligt derom. Nu mener jeg, at det at komme ind paa en nærmere Omtale deraf ved denne Lejlighed vilde være ganske unødvendigt, det vilde kun blive en Gentagelse af tidligere Udtalelser. Jeg skal derfor indskrænke mig til at henvise til Betænkningen, hvor Udvalgsflertallet nærmere har gjort Rede for sin Opfattelse og for det Standpunkt, vi indtager. Jeg skal heller ikke komme ind paa nogen udførlig Gennemgang af de enkelte Bestemmelser, som Flertallets Ændringsforslag indeholder. Enkelte af disse er fremdragne og ganske kort omtalte i Betænkningen. Dog maa jeg, i Anledning af at der efter Flertallets Forslag aabnes Adgang for Kommunalbestyrelserne til at fritage mindre Skatteydere for den Del af Tillægsskatten, der vil blive at udrede som personlig Skat, idet det overlades til Kommunalbestyrelserne at fastsætte en nærmere bestemt Grænse nedad for Skatteyderne, hertil føje, at man under Sagens Behandling i Udvalget meget nøje har drøftet det Spørgsmaal, om det ikke kunde være rigtigt ogsaa at sætte en Grænse opad. Vi kom imidlertid til det Resultat, at det vilde være forbundet med meget store Vanskeligheder særlig paa Grund af, at Forholdene i de forskellige Kommuner — Københavns Kommune, Købstadkommunerne og Landkommunerne — er saa højt forskellige, saaledes at hvis der skulde sættes en Grænse opad, maatte denne Grænse blive forskellig i København, Købstæderne og paa Landet. Ved sin Overvejelse af dette Spørgsmaal kom Udvalget derfor til det Resultat, at det

vilde være formaalstjenligst at overlade dette Spørgsmaals Afgørelse til Kommunalbestyrelserne selv.

Udvalget foreslaar jo ogsaa, som det fremgaar af Betænkningen og Ændringsforslaget, visse Lempelser med Hensyn til den Skat, som skal udredes efter Ejendomsskylden — naar jeg her taler om Skatter, tænker jeg selvfølgelig alene paa den Tillægsskat, som Lovforslaget tillader at indføre. Endvidere foreslaar Udvalget, at der gives Ret til at opkræve en særlig Formueskat paa 25 pCt. af Statsformueskatten i de Kommuner, hvor der ikke benyttes Kildetillæg til Indkomsterne ved den almindelige Ansættelse til Kommuneskat.

Med Hensyn til den Skat, der i Kommunerne kan paalægges Aktieselskaber, gaar Forslaget ud paa, at der her kan ske en Forhøjelse i de forskellige Kommuner af 1 pCt. — Og endelig gaar Forslaget for Københavns og Frederiksbergs Vedkommende ud paa, at den kommunale Ejendomsskyld kan forhøjes med indtil 1 pro mille. Endelig skal jeg gøre opmærksom paa, at der i § 7 findes forskellige Bestemmelser, som har til Formaal, at Kommunalbestyrelserne kan under Tillægsskatten afholde forskellige Udgifter foranledigede ved Dyrtiden. At omtale disse Spørgsmaal nærmere finder jeg dog ingen Anledning til, medmindre der senere skulde komme Bemærkninger derom. Jeg skal altsaa ikke, i alt Fald nu, komme nærmere ind paa at omtale Lovforslagets forskellige Bestemmelser.

Derimod finder jeg Anledning til at gøre opmærksom paa, at Lovforslaget er, om jeg saa maa sige, et tungt Forslag; jeg kunde ogsaa bruge en anden Vending, at det er ikke et Forslag, som er let overskueligt. Der findes nemlig i Lovforslaget mange Henvisninger til bestaaende Love. Disse Henvisninger hidrører ganske særlig fra den Forbindelse, som Lovforslaget har med gældende Love vedrørende baade Statsskatter og de kommunale Skatter. Det er altsaa ikke et Lovforslag, som er let overskueligt, og det er noget, jeg for saa vidt beklager, som det kan medføre visse Vanskeligheder for dem, der skal arbejde med Loven. Og her tænker jeg ganske særlig paa Kommunalbestyrelserne. Disse Henvisninger til bestaaende Love har imidlertid været ganske nødvendige for at tilvejebringe nogenlunde faste Regler for Kommunalbestyrelserne til at arbejde efter; og særlig gælder dette natur-